

מקבץ החלטות 10.02.2022-30.01.2022

מדי שבועיים יפורסם מקבץ של החלטות ועדת הערר לענייני קורונה שניתנו בשבועיים שעברו. ניתן למצוא את ההחלטות במלואן והחלטות נוספות באתר, תחת לשונית מידע משפטי – מאגר החלטות.

[לנוחיותכם קישור למאגר ההחלטות בתאריכים הנ"ל.](#)

ע"ר 1664-21 ארג'נטרו אחזקות בע"מ נגד רשות המסים החלטה מיום 31.01.2022

כבוד חברי הוועדה: ד"ר ערן בר, עו"ד – יו"ר הוועדה; שמואל דחוח הלוי, רו"ח – חבר הוועדה
העוררת היא חברה בבעלות מנהלה, שהוא גם העובד המרכזי בה, ומחזיק ב-50% ממניות חברת פרסום ארג'נטרו ופליקס בע"מ. העוררת מעניקה שירותי תפעול, שיווק וניהול שוטפים לחברת פרסום ארג'נטרו ופליקס בע"מ. בקשות העוררת למענקים נדחו מן הנימוק כי לא מתקיים קשר סיבתי בין הירידה במחזורי העסקאות של העוררת לבין התפשטות נגיף הקורונה, בשל כך שמשלם דמי הניהול הוא בעל עניין בעוררת. ההחלטות בהשגות ניתנו בחלוף הזמן הקבוע בחוק.

הוועדה דחתה העררים. המחוקק הורה שעסקאות הנערכות בין בעלי מניות משותפים או שותף בשותפות לא יכללו במחזור העסקאות ויוחרגו מהגדרת "עסקה". הרציונל לכך הוא שהעסקאות כרוכות בניגוד עניינים וייתכן מצב שבעל השליטה המשותף יכול לתמרן אותן באופן שישפיע על מחזורי העסקאות בתקופות הבסיס והזכאות. טענת העוררת כי הוראת ההחרגה אינה חלה עליה שכן העסקאות המדוברות בוצעו בין שתי חברות שאינן בעלות מניות אחת בשנייה נדחתה. טענה זו אינה מתיישבת עם תכלית החקיקה, ובעסקאות שבוצעו בין העוררת לחברת פרסום ארג'נטרו מתקיים אותו חשש בדבר ניגוד עניינים. נוכח הוראת החוק יש "לנטרל" העסקאות. לאחר הנטרול נמצא שלעוררת לא נגרמה ירידת מחזורים בשיעור המזכה אותה במענק. הוועדה קבעה כי אף ללא הנטרול דין העררים להידחות בהיעדר קשר סיבתי בין הירידה במחזור העסקאות לבין הקורונה. ההחלטות בהשגה ניתנו באיחור, אך היות שהעוררת לא הייתה זכאית למענקים נקבע שלא נפגעה מהאיחור ולכן אין הצדקה לקבל העררים מטעם זה.

ע"ר 2126-21 י.נ.מ. ראונד מייבלז קונספטס בע"מ נגד רשות המסים החלטה מיום 31.01.2022

כבוד חברי הוועדה: אורית בר לוי, עו"ד – יו"ר הוועדה; וסאם עזאם, רו"ח – חבר הוועדה
העוררת חברה העוסקת בהפקת אירועים קולינריים בינלאומיים. בקשותיה למענקים נדחו בנימוק שמדובר בעסק סגור שאין לו הכנסות והוצאות כלל, שמוחרג מהגדרת עוסק שבחוק התכנית לסיוע כלכלי ואינו זכאי למענק, בהתאם לסעיפים (9) ו-(8) בהגדרה. בנוסף לא נמצא קשר סיבתי בין הירידה בהכנסות לבין משבר הקורונה, כיוון שגם בתקופות ללא סגרים והגבלות לא היו הכנסות, וכי אין מדובר בעסק עונתי. הוועדה דנה בערר קודם שהוגש ע"י העוררת עבור תקופת זכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, ע"ר 1165-21. בערר נקבע שהעוררת זכאית למענק שכן הוכיחה קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין הקורונה ואינה מוחרגת מהגדרת עוסק. רשות המסים לא ערערה על ההחלטה.

הוועדה קיבלה העררים והתרעמה על כך שהחלטת הרשות מתעלמת מקביעות הוועדה בע"ר 1165-21, שעליו לא ערערה. הוועדה קבעה כי דרישת הקשר הסיבתי שהתקיימה בע"ר 1165-21 מתקיימת

גם בהקשר של תקופות הזכאות נושא העררים, ודחתה טענת רשות המסים לפיה בשנת 2021 המשק, כולל ענף התיירות, חזר לפעילות עסקית מלאה. טענת הרשות אינה מתיישבת עם המציאות ומתעלמת מאופייה העסקי הייחודי של העוררת. כמו כן נדחתה טענת רשות המסים כי העוררת סגרה עסקה. הסיבה לדיווחי מחזורי אפס היא היות העוררת עסק עונתי שפעיל רק בחלק מהשנה, כפי שנקבע בערר 1165-21. טענת הרשות מתעלמת מקביעת הוועדה בנושא ולכן נדחתה על הסף. בנוסף העוררת הוכיחה כי חידשה פעילות בסוף שנת 2021 וכי המשיכה לשאת בהוצאות בשנים 2019-2020.

ערר 1880-21 עורב מערכות התראה אלקטרוניות בע"מ נגד רשות המסים החלטה מיום 01.02.2022

כבוד חברי הוועדה: שירה שגיא, עו"ד – יו"ר הוועדה; אילן עזרא, רו"ח – חבר הוועדה
בקשת העוררת למענק נדחתה מהנימוק שהיא אינה עומדת בתנאי הזכאות למענק, היות שבהשוואה בין מחזור העסקאות בתקופת הבסיס לבין מחזור העסקאות בתקופת הזכאות חלה ירידה בשיעור של 24.95%, ולא 25% כנדרש. העוררת טענה שיש לנטרל ממחזור עסקאותיה בתקופת הזכאות חשבונות חריגות שהופקו לחברה חיצונית עבור השתתפותה בשכר עובד, כיוון שלא מדובר בהכנסה שקשורה לפעילות החברה או מהווה הכנסה ממוצרי או שירותי החברה. לאחר הקיזוז שיעור ירידת המחזורים יעמוד על 25.21% ובהתאם היא תהיה זכאית למענק. רשות המסים עמדה על כך שלא ניתן לסטות מהנוסחה ומדיווחי העוררת למע"מ.

הוועדה דחתה הערר. בחינת היקף פעילות העוסק באמצעות דיווחיו למע"מ מגשימה תכלית מעשית והיא לאפשר בדיקה אחידה, מהירה ויעילה של כלל העוסקים. לפיכך יש להצביע על טעמים משמעותיים המצדיקים לחרוג מבחינת הבקשה לפי דיווחי מע"מ. נקבע כי במקרה זה אין לקבל טענת העוררת לנטרול החשבונות. אמנם באופן שגרתי העוררת אינה מפיקה חשבונות עבור החזרים על הוצאות שכר עובדיה ככאלה. ואולם, מטבע הדברים המחיר שהעוררת גובה על מוצריה ושירותיה מגלם בתוכו גם את עלויות השכר של עובדיה. במובן זה, לא מדובר בהכנסה חריגה אלא בהכנסה הנוגעת לפעילותה הרגילה, ומהחומרים שהוצגו לא עולה הרושם כי הדבר חורג מהאופן הרגיל שבו העסק מייצר הכנסה. מעבר לכך, מתיאור הדברים ניתן להבין כי ההחלטה להמשיך את הפרויקט תוך שימור העובד התקבלה בין היתר על רקע ידיעותיו המקצועיות ומכך אפשר להסיק כי התקבלה כהחלטה עסקית שהייתה בה תועלת לעוררת.

ערר 2205-21 א.1. נגד רשות המסים החלטה מיום 02.02.2022

כבוד חברי הוועדה: ערן עסיס, עו"ד – יו"ר הוועדה; מניה חכמוב, רו"ח – חברת הוועדה
בקשת העורר למענק נדחתה בגין היעדר ירידה בהכנסות וכן נדחתה בקשתו לבחון את ירידת המחזורים בהשוואה לשנת 2018 במקום 2019. הרשות ביקשה למחוק הערר מפני שלטענתה לא התקבלה החלטה מנהלית בדבר היעדר זכאותו של העורר למענקים, ולכן טרם הגיעה העת להגיש ערר. במהלך חודש יוני 2021 נפתחה מערכת ממוחשבת חדשה המאפשרת לבעלי עסקים לברר זכאותם למענק, להשיב באופן עצמאי-התנדבותי מענקים ששולמו ביתר, או לנמק את הזכאות למענק במקרה שנתוני המע"מ אינם מצביעים על שיעור הירידה הנדרש. מדובר בהצגת נתונים גרידא ולא התקבלה החלטה לדרוש את המענקים.

הוועדה מחקה הערר מן הטעם שהוא הוגש בשלב מוקדם, בטרם התקבלה החלטה של רשות המסים בעניינו של העורר. העורר קיבל את המענקים לכל תקופות הזכאות שבהן הגיש בקשה, אף שמעולם

לא התקבלה החלטה פוזיטיבית על זכאותו למענקים. הרשות שילמה את המענק באופן אוטומטי מבלי לבחון זכאות העורר. רק בחודש יוני 2021, זמן רב לאחר קבלת רוב המענקים, פתחה הרשות מערכת ממוחשבת לבירור הזכאות למענק. היות שלא התקבלה החלטה בעניין זכאותו של העורר למענק, ההחלטה שהתקבלה ב"השגה" אינה בת תוקף והוועדה לא מוסמכת לדון בערר. הוועדה ביקרה התנהלות רשות המסים על שלא קיבלה החלטה מינהלית כנדרש בחוק, ולא עשתה די כדי להבהיר את מצבו המשפטי של העורר. תמונה זו מאפיינת את כל העסקים שמחזור הכנסותיהם אינו עולה על 300 אלף ש"ח. עסקים אלו אמורים היו לזכות לטיפול מהיר ויעיל במיוחד, אך מקבלים מהרשות שירות לקוי. העובדה שהעסקים קיבלו את הכספים באופן אוטומטי אינה מרפאת את הפגם הכרוך באי קבלת החלטה לפי החוק. המערכת הממוחשבת מהווה צעד בכיוון הראוי, אך מדובר בצעד קטן ולא מספק היות שהוצגה בשלב מאוחר מדי, אינה כוללת החלטה מנומקת וממילא אינה מהווה החלטה מנהלית.

עורר 1947-21 סנסה ייצור נייר בע"מ נגד רשות המסים החלטה מיום 02.02.2022

כבוד חברי הוועדה: ערן עסיס, עו"ד – יו"ר הוועדה; צבי פרלמוטר, רו"ח – חבר הוועדה
בקשות העוררת למענקים נדחו משני טעמים, הראשון, העסק הפסיק לפעול מחודש יוני 2020. השני, לאחר נטרול עסקאות שנעשו עם חברות קשורות ממחזורי הכנסות העוררת נמצא כי חלה ירידה שקדמה להתפשטות נגיף הקורונה. ירידה זו נבעה ככל הנראה מהפסקת פעילות עקב סכסוך עם שותף עסקי וסגירת מפעל העוררת.

הוועדה קבעה כי העוררת זכאית למענק בעד תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2020, אך דחתה יתר טענות העוררת לעניין שאר תקופות הזכאות ומצאה כי אינה זכאית למענקים בגין. העוררת לא הכחישה שהתקיים סכסוך עסקי וכי על רקע זה המפעל שבבעלותה הועבר לאזור תעשייה אחר, והמכונות שהועברו לאתר החדש לא חוברו ומצויות באחסון. העוררת טענה כי המפעל עובד ובידיה ראיות אך לא צירפה אלא תמונות אחדות מהן לא ניתן ללמוד אם מתקיימת בנכס פעילות ייצור. הוועדה קבעה כי לסכסוך העסקי שחל בחודשים מאי-יוני 2020 הייתה השפעה משמעותית על המשך פעילות העוררת. העוררת לא הבהירה מה גרם לסכסוך, וההנחה המתבקשת היא שהסכסוך לא קשור להתפרצות נגיף הקורונה. לכן גם אלמלא משבר הקורונה הכנסות העוררת בחודשי הזכאות לא היו צפויות להיות זהות להכנסותיה בשנת 2019, והנטל הראייתי להוכיח שירידת המחזורים נובעת ממשבר הקורונה עובר לעוררת. העוררת לא עמדה בנטל ולכן בכל הנוגע לתקופות הזכאות ממאי-יוני 2020 ואילך הקשר הסיבתי לא הוכח. בנוגע לתקופת הזכאות מרץ-אפריל 2020 לא הוצגו ראיות מספקות כדי להבין את השתלשלות העניינים, ולא ברור אם ירידת המחזורים נבעה כתוצאה מהנגיף או מסיבות אחרות. לאור העמימות שנותרה בשאלת קיומו של הקשר הסיבתי בתקופת זכאות זו, נקבע כי איחור הרשות במתן החלטה בהשגה משפיע על סבירות החלטת הרשות ומביא לקבלת הערר לגבי תקופת הזכאות במרץ-אפריל 2020.

עורר 1566-21 מרכז אלעבודי לבשר בע"מ נגד רשות המסים החלטה מיום 06.02.2022

כבוד חברי הוועדה: מורן סילס, עו"ד – יו"ר הוועדה; ברוך ברוכי, רו"ח – חבר הוועדה
בקשת העוררת למענק נדחתה בנימוק כי קיימת ירידה בהכנסות ובכמות העובדים שהחלה בחודש 11/2019, לפני הקורונה. על כן רשות המסים קבעה מחזור בסיס חלופי ע"פ ממוצע ההכנסות הדו חודשי לתקופה של 11/2019 עד 02/2020. לפי חישוב חלופי זה נמצא שהעוררת אינה זכאית למענק. במהלך ניהול הערר רשות המסים שינתה עמדתה וטענה שלצורך קביעת תקופת הבסיס יש להתחשב

רק בחודשים 01-02/2020 כיוון שבחודשים אלה העוררת חוותה ירידת מחזורים דרסטית שנגרמה כתוצאה מפתיחת חנות מתחרה ע"י עובדת לשעבר של העוררת.

הוועדה קיבלה הערר וקבעה כי העוררת הסבירה את הירידה בהכנסות שהתרחשה בחודש נובמבר 2019 ועמדה בנטל ההוכחה לקשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין הקורונה. הכנסות העוררת תנודתיות ומושפעות מחגי השנה, ובהתאם לכך גם כמות העובדים היא תנודתית. הדפוס התנודתי שולל את עמדת הרשות כי הירידה בהכנסות לקראת סוף השנה מעידה על קיטון קבוע בהכנסות שהתרחש טרם התפשטות נגיף הקורונה. בחודשים 01-02/2020 אכן הייתה ירידה דרסטית במחזורי העוררת. על אף שהוועדה לא השתכנעה מהסברי העוררת, נקבע כי אין לבסס טענה לשלילת קשר סיבתי על בסיס דיווחים של חודשיים בלבד. בפרט כשמחודש מרץ 2020 חלה מגמת שיפור המצביעה על בלימת הירידה. הירידה בחודשים אלה אינה מצדיקה סטייה מהנוסחה הקבועה בחוק התכנית לסיוע כלכלי וקביעת תקופת בסיס חלופית. כמו כן עריכת ממוצע הלוקח בחשבון רק את החודשים החלשים בשנה ומשווה אותם לתקופת הזכאות, שהיא התקופה החזקה בשנה, היא שרירותית ואינה סבירה וזו הסיבה העיקרית להתערבות הוועדה בהחלטת הרשות. לעניין הטענה המאוחרת של הרשות כי הירידה בהכנסות נובעת מפתיחת חנות מתחרה, הוועדה קבעה כי יש טעם לפגם בכך שהטענה הועלתה בשלב כה מאוחר, וכן שהטענה לא נומקה ואינה ברורה עד תום. יתר על כן, גם אם תתקבל הטענה, הירידה התמתנה ותוקנה בחודשים מאוחרים.

עדר 1640-21 מי קומפני ישראל בע"מ נגד רשות המסים החלטה מיום 06.02.2022

כבוד חברי הוועדה: ערן עסיס, עו"ד – יו"ר הוועדה; מניה חכמוב, רו"ח – חברת הוועדה
בקשות העוררת למענקים נדחו מן הטעם שהחל מחודש דצמבר 2019, ועוד לפני התפשטות נגיף הקורונה, חלה ירידה במחזורי הכנסותיה. מבירור שנערך מול לקוח עיקרי של העוררת נמסר שהשירות שהתקבל הסתיים בנובמבר 2019 ותכנית ההכשרה נמשכה והסתיימה ב-2020. לכן רשות המסים חישה את ההכנסות בתקופת הבסיס על פי ממוצע הכנסות בחודשים 12/2019 עד 2/2020.

הוועדה קיבלה העררים וקבעה כי הממצאים שהציגה רשות המסים אינם מהווים אינדיקציה מספקת לצורך העברת נטל השכנוע אל כתפי העוררת. הכנסות העוררת תנודתיות בשל דפוס פעילותה שכולל מעבר בין תקופות עבודה אינטנסיביות על פרויקט, בהן מתקבלת הכנסה, לבין תקופות הכנה ושיווק. לכן הממצא של ירידת המחזורים הוא ממצא מינורי, שכן הוא עשוי להיות מוסבר גם כירידה אקראית. הממצא הנוסף שהעלתה הרשות הוא השיחה עם הלקוח העיקרי של העוררת. מנגד העוררת העבירה מסמך מבעלת התפקיד הרלוונטי אצל הלקוח העיקרי, בו היא מעידה על כך שההתקשרות הופסקה עקב הקורונה. העוררת טענה כי המסמך אינו סותר במפורש את ההבהרות שניתנו לרשות המסים מהלקוח, אך הפער בין שני הממצאים מעורר שאלות ומותיר תמונה מעורפלת, כשלא ברור איזו השפעה הייתה למשבר הקורונה בסיום ההתקשרות. טענת הרשות מכרסמת במידה מעטה בדבר קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין משבר הקורונה, אך די במתן הסברים שיפריכו את החששות. העוררת הצביעה על מו"מים שקיימה מתוך מטרה לבצע פרויקטים נוספים בשנת 2020, וכן על מגעים שהחלה לקיים עם חברה אחרת ונדחו למועד מאוחר יותר. העוררת אמנם לא הפנתה למסמך ממנו ניתן ללמוד בבירור שההתקשרויות שהיא נערכה אליהן לא התקיימו לבסוף רק בשל משבר הקורונה, אך לאור זאת שהרף הראייתי אותו היה עליה לעבור לא היה גבוה מלכתחילה, די בהסברים שמסרה ובפער הבולט בין ההכנסות בשנת 2020 ליתר שנות הפעילות.

כבוד חברי הוועדה: מורן סילס, עו"ד – יו"ר הוועדה; ברוך ברוכי, רו"ח – חבר הוועדה

העוררת הגישה בקשה לפסיקת הוצאות לטובתה לאחר שתיק הערר נסגר בהסכם פשרה ביום 22.11.21. בהסכם הפשרה הצדדים הסכימו להצעת הוועדה שקבעה את סכום המענקים כסכום המשקף את ההוצאות הקבועות שהיו לעוררת בתקופות הזכאות נשוא תיקי הערר.

הוועדה דחתה את הבקשה לפסיקת הוצאות והסבירה כי בניגוד לטענת העוררת בבקשתה, טענתה בערר לא התקבלה על ידי הוועדה. קודם להסכם הפשרה הוועדה עמדה על הקשיים של העוררת בניהול ההליך והספק המתעורר לגביי זכאותה על פי התנאים הקבועים בחוק. על רקע זה הוצעה לצדדים הצעת פשרה לסיום המחלוקת. בקשת העוררת כעת לפסוק הוצאות משפט לחובת רשות המסים, לאחר שהסכם הפשרה קיבל תוקף של החלטה, היא בקשה לשינוי תנאי ההסכם, לביטול ולקביעת הסכם אחר תחתיו. הוועדה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון שם עמד בית המשפט על החשיבות בסופיותן של פשרות, גם כאשר מסתבר לצדדים כי נפלה טעות או התגלו עובדות בשלב מאוחר יותר. על מנת לבטל הסכם פשרה על הטעמים להיות כבדי משקל במיוחד. נקבע כי העוררת לא הצביעה על טעם כבד משקל או פגם בכריתת ההסכם המצדיקים את ביטולו או את שינוי תנאיו בדיעבד. כל שהעוררת הצביעה הוא פגם בכדאיות העסקה. העוררת ידעה או הייתה צריכה לדעת שבסופו של ההליך תידרש לשלם שכר טרחה למייצג והיה עליה להביא שיקול זה בחשבון לפני שהסכימה להסכם ולא בדיעבד, בחלוף 44 ימים ממתן ההחלטה שנתנה תוקף להסכמת הצדדים.

עדר 1895-21 ג"י.אן. ס.י. החזקות בע"מ נגד רשות המסים החלטה מיום 10.02.2022

כבוד חברי הוועדה: שירה שגיא, עו"ד – יו"ר הוועדה; אילן עזרא, רו"ח – חבר הוועדה

בקשת העוררת למענק עבור תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2020 נדחתה בנימוק כי לא הוכח שירידת המחזורים בתקופת המענק נגרמה ממשבר הקורונה, כנדרש בהחלטת הממשלה 5015. הן עקב תנודתיות הכנסות העוררת בשנים 2019 ו-2020 שאינה מאפשרת להסתמך על דיווחיה למע"מ, והן כי הכנסות שנת 2020 עלו על הכנסות שנת 2019.

הוועדה קיבלה הערר בחלקו במובן זה שנקבע כי העוררת זכאית למענק, אך הוא יחושב לפי תקופת בסיס חלופית. הוועדה דחתה טענת רשות המסים לפיה יש בעליית המחזורים בשנת 2020 כדי לנתק הקשר הסיבתי בין ירידת המחזורים לבין נגיף הקורונה. בהחלטת הממשלה ובחוק התכנית לסיוע כלכלי לא נקבע תנאי המורה לבחון את מחזורי העסקאות השנתיים. קיומה של עלייה בהכנסות בשלב מסוים בשנת 2020 יכולה להעיד שהעסק מצא דרכים להסתגל למציאות החדשה, ואין בכך כדי לגרוע מהקשיים עימם נאלץ להתמודד בשלב מוקדם יותר. עם זאת נמצא שהכנסות העוררת תנודתיות, והכנסותיה בתקופת הבסיס היו גבוהות במיוחד כשהחל מחודש אפריל 2019 ועד לסוף 2019 ההכנסות היו נמוכות באופן רציף. על רקע ממצאים אלה קיבלה הוועדה טענת הרשות כי לא ניתן להניח שאלמלא משבר הקורונה הכנסות העוררת בתקופת הבסיס היו צפויות לחזור על עצמן בתקופת הזכאות. אולם אין בכך כדי לשלול לחלוטין זכאות העוררת למענק והדרך המתאימה להתמודד עם תנודתיות הכנסות העוררת היא באמצעות עריכת חישוב חלופי לתקופת הבסיס. היות שלא ניתן להתעלם מירידת המחזורים בשנת 2019 החישוב ההולם של תקופת הבסיס הוא כממוצע הכנסות מחודש יוני 2019 ועד חודש פברואר 2020. חישוב זה כולל בתוכו את ירידת המחזורים בשנת 2019 אך גם את עליית המחזורים שבתחילת שנת 2020.

